

Vironi summe

Meae dum ad te scribo partes sunt implicatae, atque ex hinc
et inde anaptes: nempe ut qui casus est affinitate meae
tangit, et qui eum prostravit: uterque a materna stirpe.
uterque mater vidua, utraque fidem omnem experta. Saevis =
sumos dolores oegerit illi, diva poena, cum qua ei sine miseri-
ne depugnandum, interfecit marito, cui minus gratum habentibus
matrimonium illius patri et matre denunciaverat: huic filius
profugus, una domus spes quondam. Iracundum est quod acerbissi-
mus pulsatum quidem tantum non enecarunt. Coeterum
vero ab animo meo quod huc usque impetrare non potui ut
inter partes quasi conciliatis in mutuam remissionem mentibus
nunc ultra nequius suppremeret quando (Deum et bonam mentem
sincerum testor) et alter tunc coactus est, utique quid peccatum in
inculpatae tutelae moderamine. Iraxit profugus non vitam
sed vitae supplicium, multo ex illo non fortunatior, quam
fuerat studiosus, matrem sorores geminas sic afflixit, ut
proculdubio non alia mors immineret atrumnosissimus ac praeter
culpam misens mortalibus, quam a tabe, quae non indubis fugas
illas tenet, victimas dolori, cui ferendo sunt imparis. Non
aliud profertur quam a Clementia principis remedium. Ita
quidem est, si omnia res ageretur, sustinemus omne, et tunc
innocentiam meam, in praesentia defensionis necessitate, quam liquido
ille probat; neque dubium mihi quin id si factum foret, non esset
opus his supplicationibus: at enimvero quae matri quis tanta
privatum suadeat, et ut ut vel persuadeat, renouare non
potest

Aug. 37.

potest, esse in iudicis quae incerta sunt, et vel securis
timenda, inq; partibus semper iudicis illos agere, quibus
res terminanda commissa est. Addo, quod inq; affectuissima
matris status is sit, ut ~~est~~ ^{has} moras ferre valeat: quin
et ambigere inq; vel accedat beneficio principalis Clementia,
sit inq; filium visura; dum inq; tota credit malo depascenti.
Nolo molestus esse, pietatem obtinendo, maternos affectus
extensos luctus amisso (est hic tabe mortuus) filio primogenito,
quem virtus, doctrina excellens, inq; omnia utadens ingenium
is proregerant, ut nostri saeculi doctissimus decessurus non fuisset
si quid superesse licuisset, sumo tui nominis observatione eodem,
et renascentes successu peripete dolens, dum scarva, obversa om
nia, inq; quid oculis praesentius quam mors ipsa, quam domus
extincta, et ex molestissimis, cogitationibus quid tandem
filio suo post amicos patrem, matrem, fratrem, sorores, post
omnia uni ruina subdita futurum sit, tormenta crudelissimis
recursibus identidem lancinantia. Per Deum, per charissima
tibi progenia, quae vobis, benignum numen radys propioribus
sui favens condicione, et ad optima maxima provehat, oratus
esto, quantum huc faventiae tuae accommoda. res est te
digna quam supplicy illa per me pient, quamq; ego (si quid in
eo momenti) peto. quin et eadem Deo sit acceptissima tam
non dubito, ut et asseridane ausim, non aliud mihi animi
dictamen esse ^{quod} ~~quod~~ ^{quod} ipse mihi de consentanea fecisse mea
videar, quod non ante laboranti adfuerim. Vale. Sum qui
Semper

Virum summe

Petillustri nomini virtutibusq; diatissimq;

GRASWINCKEL.

Haga 30 July 1696

Incomparabili ac supra laudem
D. Constantino Huygens Lubi
chimo Equiti, Serenissimo
Arausmonensi Principi ac Con
silijs et Secretis in
Castro

